

VŠEZNÁLEK

Školní exkurze
Rozhovor
Pranostiky
Kalendárium
Povídka
Vtipy

Obsah / Úvodník

- 2.....Úvodník
- 3.....Kalendárium
- 4.....Kalendárium
- 5.....Školní výlet
- 6.....Školní výlet
- 7.....Školní výlet
- 8.....Školní výlet
- 9.....Rozhovor
- 10.....Rozhovor
- 11.....Povídka
- 12.....Povídka
- 13.....Povídka
- 14.....Pranostiky
- 15.....Básnička
- 16.....Vtipy

Než jsme se nadáli, prázdniny utekly a nastal školní rok 2014/2015. O dění v něm Vás bude opět zpravovat školní časopis Všeználek. Nový školní rok s sebou samozřejmě přinesl změny v redakčním týmu. Přestože někteří osvědčení „žurnalisti“ zůstali Všeználkovi věrní, jiní se rozhodli z redakce odejít, což nám ovšem přineslo nové posily, kterým tímto přejeme, aby se jim psaní článků dařilo.

Ačkoliv máme za sebou teprve první měsíc školy, již proběhly mnohé akce, o nichž se v zářijovém čísle dočtete. Samozřejmě ani letos nebudou chybět osvědčené rubriky, např. Rozhovor. Úspěšné vykročení do dalšího školního roku přeje učitelům i žákům

Všeználek

Věra Ondrušková

Kalendárium

EDVARD BENEŠ

Narození: 28. května 1884

Kožlany

Úmrtí: 3. září 1948 (ve věku 64 let) Sezimovo Ústí

Vzdělání: Universita Karlova

Edvard Beneš byl druhý československý prezident.

Edvard Beneš, syn rolníka Matěje Beneše a jeho manželky Anny Petronily, se narodil v Kožlanech na Rakovnicku jako Eduard.

Od roku 1904 studoval ve Francii na Sorbonně a Svobodné škole politických nauk, v roce 1907 pak v Berlíně. V Paříži se roku 1906 zasnoubil se svou pozdější ženou Hanou a změnil si křestní jméno z Eduarda na Edvard. Francouzská studia Edvard Beneš završil roku 1908 na právnické fakultě v Dijonu doktorskou prací (téma Problém rakouský a otázka česká. Studie o politických bojích slovanských národů v Rakousku), tento diplom mu však pražská univerzita neuznala. V roce 1909 pak v Praze složil rigorózní zkoušky a získal titul doktora filosofie (práce na téma Původ a vývoj moderního politického individualismu).

Po začátku první světové války organizoval Beneš vnitřní odboj. Zajišťoval spojení odboje s T. G. Masarykem ve Švýcarsku. 1. září 1915 odešel do zahraničí, kde spolupracoval s Masarykem a se Slovákem Milanem Rastislavem Štefánikem, tehdejším fr. leteckým důstojníkem.

Kalendárium

Pro úspěch celé revoluční akce, tedy pro rozbití Rakouska-Uherska a dosažení samostatnosti Čechů a Slováků (v té době byl používán termín „československý národ“), byl důležitý fakt, že Masaryk, Beneš a Štefánek měli ze svých dřívějších pobytů nejen v zemích Dohody, ale i v Americe, Rusku a v jiných zemích potřebné znalosti poměrů o celkové politické situaci ve světě.

Dr. Edvard Beneš byl sice ze tří hlavních vůdců československého odboje nejmladší, ale získal mnoho zkušeností za svého předchozího pobytu ve Francii, za několikaměsíčního pobytu v Londýně a také za ročního pobytu v Německu několik let před válkou. I po dočasném návratu domů se věnoval dalšímu soustavnému studiu poměrů v cizině.

Markéta Sedlářová 8. A; Denisa Kneslová, 8. D

Olympijský den

Ve čtvrtek 18. a v pátek 19. září se konal Olympijský den, který byl netradičně přesunut na cyklostezku. Po druhé vyučovací hodině jsme se nenachystali na hodinu, ale vypravili se k „zašívárně U Osla“, kde jsme dostali pokyny a dozvěděli se, co a jak se bude dít. Po chvíli čekání se první skupina přichystala na start. Jak už jsme věděli, běželo se k mostu přes potok Salašku, kde nás čekal pan učitel Zábranský, jenž nás „označil“, a běželo se zpátky. Po odběhání všech skupin se vyhlášovaly výsledky. Nejlépe dopadli:

6. ročník

chlapci: Michal Fryšták, Denis Říha, Filip Hřib

dívky: Tereza Cigošová, Barbora Jagošová, Barbora Bajajová

7. ročník

chlapci: Pavel Náplava, Erik Hábl, Radim Haša

dívky: Vendula Dobiášová, Aneta Hájková, Tereza Štolfová

8. ročník

chlapci: Tomáš Zajíc, Pavel Duda, Lubomír Jestřabík

dívky: Kateřina Ondrová, Kateřina Vagundová, Kristýna Hejdová

9. ročník

chlapci: Jakub Podškubka, Vojta Adamík, Tomáš Panáček

dívky: Klára Mitášová, Eliška Gabrielová, Barbora Brodzianská

Školní akce

Po kratším odpočinku jsme se vrátili do školy. Na Olympijském dnu mi vadilo, že jen ti nejvytrvalejší dostali ceny, a když se někdo doopravdy snažil, ale nejrychlejší nebyl, nedostal nic. Také mi přijde nevhodný název Olympijský den, jelikož na každé olympiádě je více než jedna disciplína. Příště bychom mohli na Olympijském dnu třeba také skákat do dálky. Olympijský den se vydařil, ale doufám, že příští rok se alespoň něco změní.

Vendula Manová, 8. A

Školní výlet

Archeoskanzen Modrá

Ve středu 17. září jsme se my, žáci 7. tříd, vydali na Modrou. Před začátkem programu jsme se mohli občerstvit v šenkovně U Skanzenu anebo jsme si mohli projít bludiště. V archeoskanzenu jsme se dozvěděli, že strážní věž sloužila k tomu, aby Slované mohli pozorovat, co se děje v nejbližším okolí. Naši předkové pracovali s hovězí a vepřovou kůží. Když chtěli kůži obarvit, tak do díry v zemi přidali kůru z ořechu nebo jiné přírodní látky. Živili se rybami, hospodářskými zvířaty nebo moučnými plackami a chlebem. Navštívili jsme školu, v níž vládl přísný mnich, který hodně křičel. Seznámili jsme se se zbrojí Moravanů. To nás bavilo asi ze všeho nejvíc. Mohli jsme si i potěžkat zbraně Slovanů nebo obléci výstroj. Někteří spolužáci si vyzkoušeli střelbu z luku. V areálu Živá voda jsme se podívali na život ryb. Mezi nimi plavala i vyza velká, která měřila ve středověku 10–12 metrů. Ta „naše“ měla jen něco málo přes dva metry. Exkurze se nám velmi líbila. Doporučuji vám udělat si výlet na Modrou i s rodiči.

Jan Kočenda, 7. C

Seznamování šest'áků

Když jsme nastoupili do 6. ročníku, tak nám přibyli noví spolužáci z Jalubí, Nedakonice, Buchlovic atd. A protože jsme se neznali, tak nám třídní učitelé (pan učitel Alan Navrátil a paní učitelky Petra Blažková a Renata Mikulíková) vymysleli seznamovací aktivity. Velmi nás bavila hra Král, v níž vystupoval

král, vyšší šlechta, nižší šlechta a poddaní. Při této hře se házelo míčkem. Jméno toho, na koho jsme míček hodili, jsme museli říct správně. Další den jsme chodili po Starém Městě a seznamovali jsme se s okolím. Vydali jsme se celkem ke čtyřem stanovištím: k Bařovu kanálu, k Památníku Velké Moravy, k majáku a knihovně. Na každém stanovišti jsme odpovídali na otázky a mohli jsme tak získat body. Vyhrála skupina číslo 3: Maruška Macháčková, Marek Pavlica, Alexandra Petřů, Vašek Raštica, Jožka Matějčík. V pondělí 8. září jsme odjeli na adaptační pobyt. Byli jsme ubytovaní v hotelu Všemina. Seznamovali jsme se s prostředím. Účastnili jsme se seznamovacích aktivit, ale nejvíc nás bavily přehazovaná a ringo. V celkovém vyhodnocení získala za ringo a přehazovanou nejvíce bodů třída VI. C., ale ostatním třídám se taky dobře vedlo. Každá třída měla svůj vlastní salónek, ve kterém hrála spoustu her a poslední den malovala vlajku, se kterou se vyfotografovala u autobusu. Na zážitky, které jsme si z adaptačního pobytu odnesli, dlouho nezapomeneme.

Körberová Natálie, Macháčková Marie, Stričko Nicol Alexandra, 6. C

Rozhovor s paní učitelkou Oharkovou Foltýnovou

V jakém znamení jste se narodila?

Ve znamení Kozoroha.

Kde jste vyrůstala?

V Bílovicích.

V kolika letech a proč jste se rozhodla stát učitelkou?

První myšlenky na učitelskou profesi přišly již na 1. stupni základní školy, bavilo mě doučovat spolužačky, které měly mezery v matematice a v českém jazyce. Poté jsem u tohoto rozhodnutí zůstala, neboť pracovat s mladými lidmi, předávat jim informace a zkušenosti a podílet se na jejich rozvoji mne velmi baví.

Kdybyste se měla popsat několika slovy, jaká slova by to byla?

Otevřená, přátelská, sebekritická.

Jaké jsou Vaše zájmy?

Mezi mé zájmy patří orientální tance, pečení (především dortů), četba, turistika a s ní spojený geocaching a návštěvy památek.

Jaké hudební žánry posloucháte?

Především arabskou hudbu či takovou, která má něco společného s orientálními tanci. Ráda si však poslechnu i pop či rock (záleží na náladě).

Kdybyste měla na výběr román a detektivku, kterou knihu byste si vybrala?

Román (avšak tím nemyslím „červenou knihovnu“).

Rozhovor

Máte nějakou oblíbenou knihu?

Mám hned dvě ☺. Dívka s pomeranči od Josteina Gaardera a U řeky Piedra jsem usedla a plakala od Paula Coehla.

Váš oblíbený herec/ herečka a co Vás na něm tak baví?

Film: Julia Roberts – líbí se mi její temperament, bezprostřednost, nadšení, s nímž ztvárňuje své role.

Divadlo: Tomáš Šulaj – je originální a vtipný. Každá hra, v níž působí, mě baví.

Máte nějakého oblíbeného zpěváka, zpěvačku nebo kapelu?

Paul Dinletir, U2, Coldplay, Yiruma.

Co Vás přivedlo zrovna na naši školu?

Jelikož jsem zde prakticovala ještě při studiu na VŠ, mé kroky sem vedly automaticky.

Jakým dojmem na Vás škola zapůsobila na první pohled?

Vládne tu příjemná a přátelská atmosféra.

Jaké roční období máte nejraději a proč?

Jaro. Kvůli jeho krásnému slunečnímu počasí, teplu, rozkvetlým loukám a voňavému vánku.

Michaela Grebeňová, 8. D

Apokalypsa

V malém městě v Severní Karolíně zavládla nejistota. Nejistota, jak tohle všechno dopadne. Všichni lidé vycházeli z domů a bavili se s ostatními, kteří se tu zprávu také právě dozvěděli. Křičeli jeden přes druhého, diskutovali, utěšovali se... Někteří nasedali do aut a odjížděli pryč. „Jako by tomu stihli utéct,“ řekla jsem. Stála jsem na balkóně a dívala se na ty vyšilující lidi, kteří se za každou cenu snažili něco udělat. Chtěli zachránit situaci útekem nebo panovačností, kterou nakazili ještě více lidí. Nechápala jsem je. Šance, že by se to podařilo, byla docela malá, ale oni byli příliš hysteričtí, než aby dokázali sedět a čekat, protože nic jiného jim *před tím* stejně nepomůže. Všichni té zprávě věřili a byli si na sto procent jistí, že zemřeme.

Televizní stanice totiž vyhlásily, že se k Zemi řítí tisícikilometrový meteorit, který s největší pravděpodobností zasáhne náš stát, a je jen otázkou desítek minut, než část Severní Ameriky zmizí z povrchu zemského.

Takže jsem tam stála, nechápala, co to se všemi je, a čekala, co se bude dít dál, když mě asi po 10 minutách zavolala máma, ať jdu do obýváku. Zavřela jsem tedy balkónové dveře a sešla ze schodů. V tu chvíli jsem se zděsila. Máma seděla na pohovce a brečela. Táta ji utěšoval, ale bylo na něm znát, že je stejně vyčerpáný jako ona. Podíval se na mě a promluvil: „Právě hlásili, že je téměř jisté, že nás ten meteorit zasáhne. Mají jeho záběry, řítí se na nás nekontrolovatelnou rychlostí, a pokud se něco nestane, tak nás to všechny v okruhu asi tři tisíc kilometrů zabije. Budou se snažit ho rozbít různými raketami, ale nikdo neví, jestli se to povede. Pokud ne,“ odmlčel se, „pokud ne, tak za chvíli bude celá tahle oblast pouhou minulostí...“ Domluvil a oknem se zadíval na ulici.

Povídka

Já jsem se zmožila jenom na to, abych se zase nadechla a posadila se do křesla. Byla jsem šokovaná, třásla jsem se a cítila, jak se mi do očí hrnou slzy. Nesnažila jsem se je zadržet, i když jsem věděla, že pláčem nic nevyřeším. „Ale proč bych je měla zrovna teď zadržovat? Vždyť je to jedno, stejně už si na mě za chvíli nikdo ani nevzpomene, protože nikdo z těch všech lidí, které znám, nepřežije. Za chvíli bude celému světu úplně jedno, jestli jsem byla silná, nebo ne. Protože zbytek světa mě nezná, kvůli tomu, že jsem měla (že jsme my všichni měli) málo času na udělání něčeho výjimečného,“ pomyslela jsem si. Nejsm pesimista, ale v tu chvíli toho na mě bylo moc. Moje myšlenkové pochody se úplně obrátily vzhůru nohama. Všechno, co jsem se dozvěděla, znamenalo, že za pár minut z nás nezůstane nic...

„Jak dlouho?“ zeptala jsem se. „Maximálně 30 minut. Teď už nejspíš míš,“ odpověděl mi táta. „Hmmm... Co teď?“ zeptala jsem se rodičů, když se mi zpátky vrátilo moje myšlení. „To tu hodláte jenom sedět a litovat se? Stejně tím ničemu nepomůžete, tak proč byste měli poslední půlhodinu vašeho života prosedět a nic nedělat? Jo, moc toho nestihneme, ale s lidmi tam venku, kteří jsou na tom stejně, se alespoň můžeme rozloučit, ne? Sice si to nikdo nebude pamatovat, ale nechci odejít z tohoto světa jako slabotina, sobec... Já nevím jak vy, ale já půjdu a rozloučím se. A víte proč? Protože mám svůj život natolik ráda, že i když mi z něj moc nezůstává, tak půjdu a ten zbytek využiji k něčemu, co má alespoň trochu smysl... Nechci se s vámi hádat,“ zmírnila jsem hlas, „ale každý máme jenom tuhle chvíli na to, abychom stihli něco udělat. Jenom tuhle poslední chvíli... Mám vás ráda, ale o tom, jak ji využiji, si rozhodnu sama a vy byste o tom, jak se zachováte, měli popřemýšlet.“ Dořekla jsem, podívala se na rodiče, kteří měli sklopenou hlavu, a když se po chvíli nic nedělo, tak jsem odešla z místnosti. Vyšla jsem před dům a pohlédla vzhůru. Na nebi svítily hvězdy, mezi kterými se tyčila také jedna mnohem větší než ostatní. Její velikost jsem nedokázala pochopit. Byla od ostatních alespoň osmkrát větší, její záře byla také silnější a každou chvíli se přibližovala. „To je ono, ten meteorit,“ promluvila ke mně susedka.

Povídka

Nechápavě jsem se na ni podívala a pak jsem se opět zadívala na oblohu. „Panebože!“ vyjekla jsem. „Už teď to vypadá děsivě, a co teprve až se to přiblíží ještě blíž?“ zamyslela jsem se. „Tak já jdu za ostatními. Lepší než tu stát a koukat na to, co se na nás řítí,“ dopověděla jsem a odešla. Všichni postávali na rohu v jedné skupině a debatovali. Já jsem tam stála, poslouchala, jak řeší všechno, co se dá. Dokonce i to, co si myslí, že se stane po smrti. Občas jsem si promluvila s někým o samotě, vzpomínali jsme na naše společné neshody, někteří mi tvrdili, jak jsem prý byla roztomilá malá holčička... Máma a táta přišli za chvíli a přidali se k nám. Tak jsme tam všichni stáli, bavili se a čekali. V tu chvíli se začal zvedat vítr. Přestože byla noc, na ulici bylo moc velké světlo. Vzduchem začaly létat různé předměty a věci a o chvíli později to už cloumalo i s popelnicemi. Pocítila jsem tlak, který na mě působil, a když jsem vzhledla vzhůru, vyrazilo mi to dech. Ten meteorit... byl neskutečně velký. Poté nás jeho síla povalila na zem, létaly střechy domů, auta, vše, co tu sílu neustálo. Já jsem se jakžtakž držela, ale v tu chvíli mi došlo, že už máme jenom sekundy. Zaslepilo mě světlo, nic jsem neviděla, začalo to pálit a pak... jsem se probudila.

Text Michaela Grebeňová, 8. D; ilustrace Denisa Kneslová, 8. D

Pranostiky

Teplé září - dobře se ovoci i vínu daří.

V září mnoho požárů bývá, proto se obloha rdívá.

Na dešti v září rolníků moc záleží.

Záříjový déšť' polím potrava, záříjové spršky pro víno otrava.

Záříjová slota - hrstka deště, fůra bláta.

Po hojných deštích v září osení zimní se podaří.

Bouřky v druhé polovině září přinášejí mnoho větrů.

Bouřka v září - sníh v prosinci.

Bouřky v září - na jaře mnoho sněhu.

Ozve-li se v září hrom, bude v zimě zavát každý strom.

Teplé září - říjen se mračí.

Září víno vaří a co nedovaří, říjen dopeče.

Babí léto - léto na odchodě.

Touží-li září po rose, bude v říjnu bláta po ose.

Jaké počasí v září, tak se i březnu vydaří.

Když čečetek nevidati, hotov se na tuhou zimu.

Znovu do školy

V září zase do školy.
Ať jsme byli kdekoli,
místo volna krásného
zase něco známého.
Učitelky přijdou taky
podívat se na prvňáky.
Nachystají sešitky
na jedničky i na pětky.
S červenýma propiskama
ve třídě zas bude drama.
My zas sednem do lavic,
všechno bude teď na nic.
Zas musíme přemýšlet,
odpovědi promýšlet.
Prostě rok jak každý jiný,
budem myslet na prázdniny.

Vendula Manová, 8. A

Pro legraci

„Margaret,” volá muž na svoji polovičku. „Margaret, četla jsi už dnešní drby v novinách? Jednoduše směšné. Píší tady, že sis sbalila kufry a opustila mě. Margaret, slyšíš mě? Margaret? Margaret?!”

„Já mám dneska špatnou náladu!” smál se Vlasta Burian.

Kdo je nejlepší potápěč? Leonardo DiCaprio – ten se potopil i s Titanikem.

Víte, co je absolutní stáří? Když vychází starý návštěvník z muzea a spustí se alarm.

Čerstvý vdovec lká nad hrobem manželky: „Drahá, proč jsi mě tak rychle opustila? Kéž bys tu byla zase se mnou!“ Najednou se začne zvedat hlína, jak krtek dělá hromádku. Muž zašlápne patou krtimec a praví: „Taky nerozumíš žádný srandě.“

Smrt přišla na ples seniorů. Uklonila se před jednou z účastnic a řekla: „Dobrý den, smím kosit?“

Denisa Kneslová, 8. D

Redakce

Věra Ondrušková, Ivana Směšná, Michaela Grebeňová, Denisa Kneslová, Jan Kočenda, Vendula Manová, Markéta Sedlářová, Körberová Natálie, Macháčková Marie, Stričko Nicol Alexandra

Všeználek / 1. číslo / roč. 2014-2015/ vyšlo 30. září 2014

Na další číslo se můžete těšit na konci října 2014.